

in de lucht zien punten. In het centrum gaan we rechtdoor om een stuk verder richting Kemmelberg links af te slaan, klimmend langs een groen gazonpad.

Juist voor de Kemmelberg slaan we linksaf om weerom links naar beneden te dalen tot aan een brugje over de Hellebeek waar we weer op adem komen en naar stromend water staan te turen. Er is er maar weinig te bespeuren: tot hiertoe zijn de waarnemingen schaars. Verder door gaan we links een pad op, tot we aan een asfalt komen. Daar slaan we de richting Loker op waarvan we in de diepte de vier kerkhoektorens kunnen bewonderen. We slaan weerom links een binnenweg in die als een rupsbaan op en neer tussen de velden glooit. We kiezen nogmaals op de hoofdweg de richting Loker, om weer langs een kleine landweg de hoofdweg te mijden. Hier krijgen we nog een landelijk panorama. We belanden weer op de hoofdweg om aan de overkant een heuse brouwerij d'Hellekappelle in te stappen. Zo'n dorst hadden we nog niet vaak meegemaakt en we lieten ons het pintje driedubbel smaken. We palaverden wat over de uitgestrekte wandeling en de vermoeiende gevolgen ervan.

Na een lange rustperiode in een authentiek kunstvol kader, verzamelden we toch onze laatste krachten om in het centrum te geraken en de auto in te stappen.

Het bleek een heel deugddoende dag met kuiten bijtende maar zalige wandelingen en ook mooie waarnemingen.

Herman

Nacht van de Steenuil op 17 maart

Het bestaan van het steenuilenproject van Natuurpunt Mandelstreke werd feestelijk gevierd in St. Idesbald, Roeselare. Een 70tal enthousiaste natuurvrienden, van allerlei pluimage trotseerden de kou en de regen. Ook de pers was erbij en gaf aan het gebeuren een extra uitstraling naar de buitenwereld.

Pol Ingelaere, de oprichter van het project, werd door de huidige verantwoordelijke, Ludo Mommerency, in de bloemetjes gezet, t.t.z hij kreeg voor zijn inzet en enthousiasme een nestbak met een fles cognac.

Na de receptie met lekkere hapjes en drankjes, werd het officiële gedeelte afgesloten. Het werd tijd om eventjes naar buiten te gaan. Katrien Werbrouck, voorzitter van het VOC-Beernem, had voor de gelegenheid een steenuiltje meegebracht. Het was een zoveelste slachtoffer van vergiftiging die onze roofvogels treft in onze regio. Het meisje dat het steenuiltje heeft vrijgelaten zal zoiets allicht nooit meer vergeten. Vervolgens gingen we zelf op zoek naar steenuilen in de omgeving. Maar ondanks de lokkende geluiden van de cassetterecorder reageerde geen enkel uiltje... Blijkbaar vonden ze het te koud en wij na enkele minuten trouwens ook. Al wie echter niet meeding luisteren naar de steenuilen, had meer geluk: een ransuil liet zich bewonderen bovenop een verkeersbord. Met een verwarmende afsluiter, een likeurtje van eigen makelij (met dank aan Marie-Blanche van VELT), voor de gelegenheid een "steenuiltje" gedoopt, werd deze feestelijke avond afgesloten.

Ria

